



Bruksela, dnia 11 marca 2010 r.

## KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu  
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 11/2010

### **Dyskusje podczas posiedzeń komisji Parlamentu Europejskiego luty 2010 (wybrane)**

#### **1. KOMISJA SPRAW KONSTITUCYJNYCH - Eurodeputowani dyskutują z prezydentą na temat implementacji Traktatu Lizbońskiego**

Implementacja Traktatu Lizbońskiego była głównym tematem dyskusji podczas posiedzenia Komisji Spraw Konstytucyjnych, w którym wziął udział hiszpański sekretarz stanu **Diego Lopez Garrido**, który powiedział, że Traktat Lizboński jest „priorytetem numer jeden” prezydencji hiszpańskiej. Podkreślił konieczność podjęcia szybkich działań w kwestiach takich jak Europejska Służba Działań Zewnętrznych, bliższe kontakty parlamentami narodowymi, przystąpienie UE do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i nowy instrument „inicjatywy obywatelskiej”.

Posłowie omawiali również kwestię przyjęcia dodatkowych 18 obserwatorów, przyszłych posłów Parlamentu Europejskiego. Posłowie dyskutowali na temat konieczności wprowadzenia zmian traktatowych i z tym związanej francuskiej decyzji o mianowaniu swoich posłów z parlamentu narodowego na stanowiska eurodeputowanych. Pan Lopez Garrido bronił tego stanowiska, mówiąc, że to nie był jedynie „francuski kaprys”, ale prawdziwy problem techniczny. Posłowie dyskutowali również na temat zasadności powołania w tej sprawie konwentu. Pan Lopez Garrido wyraził nadzieję, że niezbędne zmiany traktatu zostaną szybko wprowadzone, bez konieczności zwoływania konwentu w tej sprawie.

#### **2. KOMISJA ROLNICTWA - Spotkanie z hiszpańską minister ds. rolnictwa**

W posiedzeniu Komisji Rolnictwa PE udział wzięła pani **Elena Espinoza** - minister obszarów wiejskich, morskich i środowiska naturalnego Hiszpanii. Pani minister przedstawiła podstawowe założenia programu prezydencji hiszpańskiej w sektorze rolnictwa. Podczas sześciu miesięcy Hiszpania zamierza kontynuować działania poprzedników oraz nadać nowe kierunki pracom Unii, m. in. w dziedzinie rolnictwa. Podkreśliła, że zbieżność kilku wydarzeń, zwłaszcza nowa rzeczywistość prawna ustanowiona przez Traktat Lizboński, usytuowanie nowej Komisji Europejskiej,

globalny kryzys ekonomiczny oraz wnioski wyciągnięte po konferencji klimatycznej w Kopenhadze, będą miały znaczący wpływ na przebieg prac w zakresie rolnictwa i rozwoju wsi.

Minister przedstawiając priorytety podkreślała, że silny sektor rolno-spożywczy i dywersyfikacja produkcji rolnej są możliwe jedynie przy utrzymaniu silnej Wspólnej Polityki Rolnej, która musi dysponować odpowiednimi funduszami, a ich wysokość zależeć będzie od właściwie sprecyzowanych celów polityki.

W dziedzinie stosunków handlowych z państwami trzecimi wyraziła przekonanie, że niezbędne są obustronne ustalenia gwarantujące przestrzeganie unijnych standardów. Ponadto podkreśliła wagę, jaką prezydencja hiszpańska przykładła do kwestii roli kobiet w rolnictwie i na obszarach wiejskich. Według Eleny Espinozy kobiety na obszarach wiejskich są dyskryminowane w dwojaki sposób – jako kobiety i jako mieszkańcy obszarów wiejskich.

Na czym jeszcze zależy prezydencji hiszpańskiej? Na pewno na otwartym dialogu w debacie nad przyszłością wspólnej polityki rolnej, na zróżnicowanej, wielofunkcyjnej polityce, mającej solidny budżet, która będzie odzwierciedleniem specyficznych potrzeb wszystkich państw członkowskich. Wyraziła potrzebę obecności mechanizmu, który pozwoliłby osiągnąć równowagę rynkową i zareagować na fluktuacje cen, a także ochronić przed ryzykiem utraty miejsc pracy i stratami dla gospodarki.

### **3. KOMISJA ROLNICTWA - Europejski znak jakości dla unijnej żywności**

Europejski znak jakości może niedługo trafić na opakowania produktów żywnościowych pochodzących wyłącznie ze z unijnych hodowli i upraw. Posłowie z parlamentarnej komisji rolnictwa poparli pomysł znaku, który pozwoli producentom pokazać przywiązanie do jakości, bezpieczeństwa żywności i wysokich europejskich standardów. Komisja Europejska zaprezentowała pomysł na unijne logo wśród wielu innych propozycji modernizacji oznakowania żywności. Zmiany są częścią planowanego przeglądu Wspólnej Polityki Rolnej.

Rekomendacja znalazła się w sprawozdaniu opracowanym przez włoskiego posła **Giancarlo Scottę** z grupy Europa Wolności i Demokracji. Dwudziestego trzeciego lutego Komisja Rolnictwa dyskutowała i głosowała nad dokumentem.

Unia Europejska ma najwyższe standardy jakości produktów spożywczych na świecie. Produkty europejskie wysokiej jakości są „żywym” dziedzictwem kulturowym i kulinarnym Unii Europejskiej oraz stanowią istotny element życia gospodarczego i społecznego wielu europejskich regionów.

Jednakże konsumenci często mylą oznaczenie geograficzne wskazujące miejsce przetworzenia produktu spożywczego z miejscem pochodzenia samego produktu rolnego, czytamy w sprawozdaniu. Dlatego, zdaniem komisji rolnictwa, jedynie obowiązkowe oznaczenie miejsca produkcji produktów pierwotnych może być źródłem pełnych informacji dla konsumenta na temat jakości kupowanych produktów.

Takie oznaczenia musiałyby się znaleźć na produktach, które co najmniej w połowie przygotowane zostały ze składników pochodzenia rolnego.

Oznaczenia geograficzne mają duże znaczenie dla rolnictwa europejskiego. Komisja rolnictwa opowiedziała się za utrzymaniem w obecnej formie trzech istniejących systemów rejestracji oznaczeń geograficznych (dotyczących win, napojów spirytusowych oraz produktów rolnych i środków spożywczych).

Posłowie odrzucili też propozycję Komisji Europejskiej, by połączyć ochronę nazwy pochodzenia i ochronę oznaczenia geograficznego. Obydwa systemy odniosły sukces, a konsumenci dobrze je rozpoznają. Zdaniem komisji rolnictwa należałoby dokonać jeszcze wyraźniejszego rozróżnienia między chronioną nazwą pochodzenia a chronionym oznaczeniem geograficznym. Miały by temu służyć informowanie opinii publicznej i działania promocyjne.

#### **4. KOMISJA SPECJALNA DS. KRYZYSU - Konieczne jest wsparcie małych przedsiębiorstw w zmaganiach z kryzysem**

Małe firmy zostały dotkliwie dotknięte kryzysem gospodarczym. Posłowie ze specjalnej Komisji CRIS, ds. kryzysu finansowego, gospodarczego i społecznego oraz eksperci, zgodzili się, że w związku z tym konieczne jest dawanie im zachęt i udzielanie wsparcia, włącznie z łatwiejszym dostępem do kredytów, pomoc w zwiększaniu innowacyjności, udzielanie ulg podatkowych i zmniejszanie biurokracji. Małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) „stanowią trzon gospodarki europejskiej, zapewniają większość miejsc pracy i są najbardziej kreatywne. W związku z tym znacznie przyczynić się do sukcesu UE”, oświadczył przewodniczący Komisji CRIS **Wolf Klinz** (ALDE, Niemcy).

„Małe i średnie przedsiębiorstwa są istotne nie tylko dla innowacji, ale także, jako napędzające wzrost i zatrudnienie”, powiedział pan **Pontus Braunerhjelm**, dyrektor zarządzający szwedzkiego Forum Przedsiębiorczości i profesor międzynarodowego biznesu i przedsiębiorczości w *Royal Institute of Technology* w Sztokholmie.

- **Bilans**

W Portugalii struktura przedsiębiorstw składa się głównie z małych i średnich przedsiębiorstw, zwłaszcza tych najmniejszych, powiedział **António Saraiva**, prezes Portugalskiej Konfederacji Przemysłu (CIP), powołując się na dane Komisji Europejskiej, że współczynnik *per capita* małych i średnich przedsiębiorstw w Portugalii jest dwukrotnie wyższy niż średnia dla 27 państw członkowskich UE.

Małe i średnie przedsiębiorstwa muszą stawić czoła „szczególnie trudnemu dostępowi do kredytów i nie mogą uzyskać tradycyjnego kredytu bankowego”, zauważył pan **Saraiva**, przypominając, że „gwarancje wymagane przez banki są bardzo uciążliwe a działania rządu nie prowadzą do pożądaných rezultatów”. Są one również narażone na szczególnie skomplikowane przepisy, ślamazarne sądy, czasami opóźnienia płatności powyżej 1000 dni i ograniczenia na rynku pracy, oprócz konieczności zapłaty podatku VAT, zanim jeszcze są w stanie go odebrać, dodał.

We Francji, „93% wszystkich przedsiębiorstw zatrudnia mniej niż 10 pracowników”, powiedziała **Maria Nowak** z Europejskiej Sieci Mikrofinansowej i stowarzyszenia *Association pour le droit à l'initiative économique* (ADIE) w Paryżu. W 2009 r. gospodarka francuska straciła 500.000 miejsc pracy, ale z drugiej strony powstało ok. 570.000-600.000 nowych przedsiębiorstw - odnotowano wzrost o 72% w porównaniu z 2008 roku. Przedsiębiorczość została dodatkowo wzmocniona przez nową ustawę o pracy na własny rachunek (w 2009 r. było 300.000 osób zarejestrowanych, jako pracujących na własny rachunek), dodała. Pani Nowak stwierdziła, że francuskie MŚP zostały poważnie dotknięte przez kryzys, z uwagi na spadek popytu, zmiany w zachowaniu klientów i większe trudności w dostępie do usług finansowych, ale powiedziała, że 80% z nich pozostają optymistycznie nastawione do przyszłości.

W Szwecji, gdzie zatrudnienie w 30 największych firmach spadło, ale wzrosło w małych firmach i usługach, „sektory oparte na rozwoju wiedzy rozwijają się ze szkodą dla sektorów pracochłonnych”, powiedział **Pontus Braunerhjelm**, dodając, że zbyt często mamy do czynienia z nadmierną biurokracją i że reforma systemu prawnego jest jednym z fundamentów koniecznych do odniesienia sukcesu przez MŚP.

W całej Unii Europejskiej „brakuje nowych i innowacyjnych przedsiębiorstw”, które odgrywają istotną rolę dla wzrostu gospodarczego, częściowo ze względu na „protekcjonizm, ochronę nieefektywnych firm i regulacje na rynku pracy”, powiedziała **Reinhilde Veugelers**, profesor ekonomii, strategii i innowacji na Uniwersytecie Katolickim w Leuven.

„Jest zbyt wcześnie, aby porzucić programy naprawcze”, ale firmy „już powinny wiedzieć, co będzie dalej”, powiedział **Gerhard Huemer**, dyrektor ds. polityki gospodarczej i fiskalnej stowarzyszenia MŚP UEAMPE. „Byliśmy zszokowani”, że wniosek Komisji dotyczący strategii EU2020 „ani razu nie wspomina o prawie dobrej jakości”, dodał.

MŚP zostały trafione dwa razy przez kryzys: po pierwsze w zakresie dostępu do kredytu, a następnie przez spadek popytu na ich towary i usługi, powiedział **Yiorgos Ioannidis**, profesor z Departamentu Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu w Cambridge (Wielka Brytania), powołując się na badanie OECD. Ioannidis zwrócił uwagę na brak statystyk koniecznych do porównania sytuacji w całej Europie.

- **Potrzeba odważnych działań**

**Diogo Feio** (EPP, Portugalia) i **Burkhard Bälz** (EPP, Niemcy), pytali mówców o rolę instytucji państwowych i władz publicznych w zakresie wspierania małych przedsiębiorstw i w zapewnieniu, że Karta Małych Przedsiębiorstw UE jest stosowana. **Reinhilde Veugelers** odpowiedziała, że „niestety, wciąż mamy niepełną wiedzę o tym, co działa a co nie”. Ale wszyscy mówcy byli zgodni, że „wszelka pomoc jest mile widziana”, bo „wszystko, co możemy zrobić, aby promować kreatywność będzie promować nasz wzrost i rozwój”.

Teraz jest „dobry czas dla wspólnych inicjatyw” między MŚP, między innymi w celu „połączenia środków na badania i rozwój oraz szkolenia”, powiedziała pani Nowak w

odpowiedzi na pytanie **Sergio Gaetano Cofferati** (S & D, Włochy). „Partnerstwo pomiędzy firmami jest jedynym wyjściem”, podkreślił pan Saraiva.

Podkreślając podstawowe znaczenie kształcenia ustawicznego, pan **Huemer** zalecał „wspólne programy dla całego sektora”, zamiast oddzielnych szkoleń dla każdej firmy. W Europie istnieje większa swoboda „zatrudniania i zwalniania”, niż w USA, powiedział **Olle Schmidt** (ALDE, Szwecja). „Nie musimy kopiować systemu amerykańskiego, ale potrzebujemy systemu, który umożliwi restrukturyzację”, odpowiedział pan **Braunerhjelm**.

**Kay Swinburne** (EKR, Wielka Brytania) i sprawozdawczyni Komisji Specjalnej **Pervenche Berès** (S&D, Francja), były zainteresowane wsparciem finansowym dla MŚP i spytały o „instrumenty, które mają być utworzone, aby pomóc tym firmom w zakresie kredytów” i ich „dostępu do zamówień publicznych.

„MŚP mogą słabiej odczuwać konsekwencje delokalizacji przemysłu (przenoszenie działalności), ale one są podstawą naszej gospodarki, dlatego trzeba zapewnić im dostęp do zamówień publicznych i rozwinąć na dużą skalę inne źródła finansowania, np. *private equity*, *venture capital* lub mikrokredyty”, powiedziała pani **Nowak**. Pani **Veugeliers** również podkreśliła potrzebę utworzenia kapitału podwyższonego ryzyka typu *venture capital* na poziomie UE.

Niektóre MŚP postrzegają swobodę świadczenia usług transgranicznych „jako pewnego rodzaju zagrożenie”, powiedział pan Huemer, w odpowiedzi na pytanie **Othmara Karasa** (EPP, Austria), dotyczące skutków dyrektywy usługowej UE. Pan Huemer zauważył, że dyrektywa miała być wdrożona do końca 2009 r. i zasugerował odczekanie 3 lat, nim dokonana zostanie ocena sytuacji.

- **Kolejne kroki**

Wkład ekspertów zostanie wykorzystany w dalszej dyskusji wśród posłów i w przygotowaniu sprawozdania Komisji Specjalnej CRIS, przygotowanego przez **Pervenche Berès**. Projekt sprawozdania powinien zostać przedstawiony już 29 kwietnia, aby pozostawić wystarczająco dużo czasu na wprowadzenie poprawek przed ostatecznym przyjęciem sprawozdania Komisji w dniu 13 lipca. Sprawozdanie zostanie poddane pod głosowanie przez Parlament Europejski podczas wrześniowej sesji plenarnej Parlamentu.

## **5. KOMISJA ROZWOJU REGIONALNEGO - Spotkanie z przewodniczącym Europejskiego Banku Inwestycyjnego**

Gościem Komisji Rozwoju Regionalnego był **Philippe Maystadt**, prezes Europejskiego Banku Inwestycyjnego. Dyskusja dotyczyła działalności Banku w zakresie europejskiej polityki spójności. EBI jest bardzo ważnym źródłem finansowania inwestycji w UE. Rocznie udziela dwa razy więcej pożyczek niż Bank Światowy - 79 miliardów EUR. Jest największą instytucją finansową na świecie.

Pozwala na szybsze wykorzystanie funduszy strukturalnych przez państwa UE, ponieważ finansuje ich wkład własny. EBI kredytuje przede wszystkim sektor energii

i transportu, gospodarkę opartą na wiedzy, badania naukowe i innowacyjność. Prezes EBI podkreślił, że wsparcie EBI dla polityki regionalnej UE ma kluczowe znaczenie w zwalczaniu kryzysu ekonomicznego. Pan Maystadt był optymistyczny, jeśli chodzi o perspektywę wprowadzenia nowych instrumentów wsparcia, jednak podkreślił potrzebę zapewnienia wysokiej jakości wydatkowania funduszy.

Prezes Maystadt podkreślił, że EBI pomaga w finansowaniu projektów w słabiej rozwiniętych krajach i regionach UE, we współpracy z Komisją Europejską, która zarządza funduszami strukturalnymi UE i innymi instrumentami.

Znaczna część wsparcia EBI trafia do tak zwanych krajów i regionów „konwergencji”, głównie w nowych państwach członkowskich, ale także w Hiszpanii, Portugalii i Grecji. W zeszłym roku wsparcie 205 projektów w tych państwach wyniosło łącznie 29 mld EUR. Największymi beneficjentami EBI w wartościach bezwzględnych była Hiszpania (4,7 miliardów EUR), a tuż za nią Polska (4,6 miliardów EUR). Gdyby brać pod uwagę płatności przypadające na jednego mieszkańca, największymi beneficjentami były Estonia, Litwa, Portugalia i Słowenia.

Prezes EIB podkreślił fakt, że owocem współpracy z Komisarz Danutą Hübner są funkcjonujące już projekty wsparcia finansowego w ramach nowych instrumentów inżynierii finansowej łączących granty i pożyczki., tj. Jessica (Wspólne europejskie wsparcie na rzecz trwałych inwestycji w obszarach miejskich), Jaspers (Wspólna inicjatywa wsparcia projektów w regionach europejskich), Jeremie (Wspólne europejskie zasoby dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw) i Jasmin (Wspólna pomoc dla tworzenia sieci w zakresie mikrokredytów w Europie).

Philippe Maystadt wymienił Polskę, jako wzór państwa korzystającego w dużym zakresie ze środków EBI dla celu konwergencji. Polska jest na drugim miejscu wśród państw członkowskich. Jako priorytety Banku Philippe Maystadt wymienił walkę z kryzysem poprzez nowe typy pożyczek dla małych i średnich przedsiębiorstw, finansowanie efektywności energetycznej, programów badawczych oraz regionów konwergencji. Prof. **Danuta Hübner** apelowała, by także po 2013 r. Europejski Bank Inwestycyjny wspierał lokalne inicjatywy i zaprosiła do zwiększonej współpracy z Parlamentem Europejskim, którego odpowiedzialność za nową perspektywę finansową zwiększa Traktat Lizboński.

- **Innowacyjne instrumenty finansowe**

**Lambert Van Nistelrooij** (EPP, Holandia) sugerował, że w celu poradzenia sobie ze skutkami obecnego kryzysu, potrzebne jest wprowadzenie bardziej innowacyjnych instrumentów finansowych. **Philippe Maystadt** odpowiedział, że niektóre innowacyjne instrumenty już istnieją, ale obecne rozporządzenie finansowe zapewnia ich budżetu tylko na rok, co sprawia, że trudno przekonać partnerów EBI, aby finansowali takie instrumenty. Jako że obecnie przeprowadzany jest przegląd instrumentów w połowie okresu realizacji, kolejne rozporządzenie finansowe powinno im to ułatwić, dodał prezes Maystadt.

- **Zwalczanie kryzysu**

**Michail Tremopoulos** (Zieloni/EFA, Grecja) spytał, co EBI może zrobić, by pomóc w zwalczaniu skutków kryzysu. Pan Maystadt podkreślił, że szybkie reakcje państw członkowskich UE miały ogromne znaczenie i „spełniły pozytywną rolę” w zwalczaniu kryzysu. Ponieważ EBI został poproszony, by działał szybciej i w szerszym zakresie, EBI zwiększył wartość udzielanych kredytów z 51 mld EUR do 79 mld EUR w zeszłym roku. Większość wsparcia została przekazana małym i średnim przedsiębiorstwom (12 mld EUR), a także sektorom efektywności energetycznej w tworzeniu nowych technologii i transportu. EBI również wspierał w pierwszym rządzie kraje konwergencji. „Jednak w niektórych przypadkach potrzebujemy większej bazy kapitałowej, a nie tylko kredytów”, dodał prezes Maystadt.

- **Nowe instrumenty mikrofinansowe**

**Iosif Matula** (EPP, Rumunia) podkreślił, że wspólne instrumenty finansowe odniosły w dużej mierze sukces w nowych państwach członkowskich, i zapytał, czy mogą one zostać powiększone. **Danuta Hübner** poparła tę sugestię, w szczególności biorąc pod uwagę, że Traktat z Lizbony otwiera nowe możliwości finansowania lokalnych inicjatyw. Prezes Maystadt odpowiedział, że niedawno zostały wprowadzone nowe instrumenty mikrofinansowe skierowane do bardzo małych przedsiębiorstw, które nie są w stanie skorzystać z tradycyjnych instrumentów finansowania. Na koniec podkreślił, że najważniejsze jest dobre wykorzystanie oferowanego wsparcia finansowego.

## **6. KOMISJA SPRAW GOSPODARCZYCH – Dyrektywa na temat funduszy hedgingowych: początek procesu badania projektu legislacyjnego**

Posłowie z Komisji Spraw Gospodarczych prowadzili podczas posiedzenia dyskusję nt. projektu w sprawie regulacji funduszy hedgingowych. Najistotniejsze problemy pojawiające się w ponad 1600 poprawkach dotyczyły rozmiaru, położenia, obrotu i wpływu u funduszy.

Regulacja funduszy hedgingowych to jedno z kluczowych wyzwań stojących przed posłami z komisji gospodarczej i monetarnej. Na wiosnę muszą osiągnąć porozumienie w sprawie dyrektywy normującej rynek ‘alternatywnych funduszy inwestycyjnych’, która budzi silne kontrowersje polityczne. Europejska lewica domaga się konkretnych ograniczeń - prawica boi się, iż radykalne posunięcia stłumią sektor, lub wypchną go poza Unię. Podczas dyskusji sprawozdawca **Jean-Paul Gauzès** (EPP, Francja) i sprawozdawcy cienie grup politycznych a także inni posłowie zwrócili uwagę na szereg istotnych kwestii, dotyczących kwestii regulacji funduszy.

Dyrektywa odnosi się do instytucji zarządzających alternatywnymi: instrumentami finansowymi, takimi jak fundusze hedgingowe, fundusze nieruchomości, private equity - są to instrumenty finansowe wykorzystywane do finansowania gospodarki i jednocześnie umożliwiające osiągnięcie zysku tym, którzy w nie inwestują. Zamyśl niniejszej dyrektywy polega na ustanowieniu zezwoleń dla instytucji zarządzającej tymi środkami i powołaniu nadzoru finansowego ze strony regulatorów krajowych i europejskich. Pozwoli to zapewnić, że nie pojawią się ponownie zagrożenia, które mogą spowodować problemy dla całego systemu finansowego.

**Proponowane zmiany:**

- zmniejszenie ryzyka
- zwiększenie przejrzystości
- zezwolenia i rejestracja wszystkich zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi
- zwiększenie nadzoru i regulacji
- próg inwestycji proporcjonalny do wielkości funduszu
- dostęp do europejskiego rynku dla funduszy z krajów trzecich

Posel **Gauzès** podkreślił, że to nie fundusze hedgingowe spowodowały kryzys, ale charakter inwestycji, których sposób funkcjonowania przyczynił się do powstania ryzyka systemowego. „Dlatego właśnie chcemy je uregulować. Możliwe, że uniemożliwi to części inwestorów angażowanie się w działania, które mogłyby profitować dużymi sumami, lecz które są jednak zbyt niebezpieczne dla całej gospodarki. Muszę dodać, iż celem regulacji nie jest bynajmniej demontaż branży finansowej, ani zachęcanie sektora do opuszczenia Europy. Dziś niemal wszyscy zarządzający funduszami hedgingowymi opowiadają się za wprowadzeniem regulacji, równocześnie starają się zadbać o to, by przepisy były jak najlżejsze. Musimy myśleć pragmatycznie”.

**• Zakres**

Dyrektywa ws. regulacji funduszy nakłada nowe obowiązki i wymagania na zarządzających funduszami, wchodzących w zakres dyrektywy, jak również depozytariuszy funduszu i taksatorów. Zgodnie z propozycją pana Gauzès, w przypadku, gdy wszystkie zarządzane przez zarządzającego alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi fundusze nie przekraczają progu 100 milionów EUR, należy takich zarządzających również objąć tą dyrektywą. Jednak sprawozdawca sugeruje stosowanie zasady proporcjonalności, co oznacza, że alternatywne fundusze inwestycyjne, które nie stanowią ryzyka systemowego i nie zagrażają integralności rynku, powinny być zwolnione z wymogów nakładanych przez dyrektywę.

Podczas posiedzenia poseł **Gauzès** podkreślał, że zasada proporcjonalności będzie musiała być „bardzo dobrze zdefiniowana, aby uniknąć nadmiernej regulacji funduszy”. Poseł **Peter Skinner** (S&D, Wielka Brytania) zgodził się z tą opinią: „przegramy walkę z Radą, jeśli wrócimy do podejścia opartego na progach”, powiedział.

Wniosek pana Gauzèsa rozszerza także zakres dyrektywy do zarządzających funduszami z siedzibą w UE oraz ogranicza możliwości zwolnienia z proponowanych reguł funduszy emerytalnych, firm ubezpieczeniowych i instytucji kredytowych. Poseł Gauzès podkreślił jednak, że „jasno zdefiniuje, co nie powinno zostać objęte zakresem dyrektywy”. **Robert Goebbels** (S&D, Austria), zgodził się, że zwolnienia ze stosowania dyrektywy powinny być ograniczone do niezbędnego minimum.

**Marta Andreasen** (EFD, Wielka Brytania) powiedziała, że fundusze inwestycyjne, takie jak te w Wielkiej Brytanii muszą być wyłączone z zakresu dyrektywy. **Sharon Bowles** (ALDE, UK) ostrzegła, że włączenie spółek kapitałowych typu *private equity*



do zakresu dyrektywy postawiłoby je w niekorzystnej sytuacji względem innych firm prywatnych.

- **Wprowadzenie funduszy do obrotu i fundusze spoza UE**

Sprawozdawca jest zdania, że w celu dopełnienia rynku wewnętrznego, alternatywne fundusze inwestycyjne, mające siedzibę w Europie i zarządzane przez zarządzających funduszami z siedzibą w Europie, powinny korzystać z europejskiego paszportu umożliwiającego wprowadzanie do obrotu na mocy niniejszej dyrektywy. Ten paszport europejski umożliwi wprowadzanie do obrotu we wszystkich państwach członkowskich każdego funduszu mającego siedzibę we Wspólnocie i zarządzanego przez podmiot zarządzający uprawniony w jego rodzimym państwie członkowskim.

Sprawozdawca zgadza się z opinią Komisji, że wprowadzenie do obrotu w UE funduszu spoza UE powinno wymagać zezwolenia poszczególnych państw członkowskich. W propozycji posła sprawozdawcy usunięta zostaje początkowa propozycja dotycząca skuteczności prawa wprowadzania alternatywnych funduszy inwestycyjnych dopiero po upływie trzech lat od okresu transpozycji.

Podczas posiedzenia poseł Gauzès powiedział, że jest gotowy do pracy nad pomysłem wprowadzenia okresu przejściowego, w czasie którego dokonana zostanie ocena, np. przez Komisję, równoważności standardów nadzoru w państwach trzecich i w UE. Jeśli po takim okresie te standardy nie będą sobie odpowiadały, wówczas obrót danymi funduszami spoza UE będzie zakazany.

Poseł **Robert Goebbels** ostrzegł przed faworyzowaniem funduszy spoza UE. Natomiast poseł **Syed Kamall** (EKR, Wielka Brytania), zauważył, że „musimy unikać dyskryminacji funduszy z państw trzecich. Nowe stanowisko, zaproponowane przez posła Gauzèsa, jest dobre, jednak pod warunkiem, że zasady dotyczące równoważności są jasne dla jurysdykcji państw trzecich”.

- **Pułapy dźwigni finansowej**

Sprawozdawca zaproponował, by zarządzający funduszami zostali zobowiązani do określenia *ex ante* pułapów dźwigni finansowej w odniesieniu do każdego alternatywnego funduszu inwestycyjnego, którym zarządzają, oraz ujawniania informacji o stosowaniu przez nie dźwigni finansowej i o jej źródłach. W wyjątkowych okolicznościach Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) będzie uprawniony do określania pułapów dotyczących maksymalnej dźwigni finansowej, które będą bardziej rygorystyczne od tych określonych przez podmiot zarządzający.

„Określenie pułapu dźwigni finansowej jest trudniejsze, niż to się może wydawać”, powiedział **Wolf Klinz** (ALDE, Niemcy), który był zdania, że państwa członkowskie powinny jednak mieć możliwość ustalenia niektórych warunków dotyczących ustalania dźwigni finansowej.

**Sven Giegold** (Zieloni/EFA, Niemcy), stwierdził, że warunki dotyczące ustalania pułapów dźwigni finansowej powinny być bardziej rygorystyczne. Poseł **Marta Andreasen** powiedziała, że stosowanie przez fundusze hedgingowe dźwigni

finansowej uległo znacznemu ograniczeniu i dlatego „pułapy dźwigni uległy dezaktualizacji”.

- **Krótką sprzedaż**

Poseł Gauzès w swoim sprawozdaniu stwierdził, że krótka sprzedaż powinna podlegać kilku prostym przepisom zapewniającym stabilność finansową i rzetelność rynków finansowych i zaproponował, by Europejski Organ Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych był uprawniony do ograniczania jej.

„Niemoralne jest wpływanie na rynki poprzez praktykę ‘gołej’ krótkiej sprzedaży (ang. *naked short selling*, czyli tej, która nie ma pokrycia w akcjach rzeczywiście nabytych w celu odsprzedaży na rynku) i dlatego takie skandaliczne praktyki powinny być zakazane”, powiedział poseł **Goebbels**. „Dyrektywa powinna być rygorystyczna, aby uchronić firmy przed takimi praktykami”, zgodził się poseł **Sven Giegold**. Poseł **Kamall** wezwał do wprowadzenia do projektu wyraźnego rozróżnienia pomiędzy ‘gołą’ krótką sprzedażą a krótką sprzedażą z pokryciem (ang. *covered short selling*), z tym, że ta ostatnia powinna zostać uznana za właściwe działanie zmierzające do zwiększenia płynności.

- **Wynagrodzenie zarządzających funduszami**

Sprawozdawca proponuje ponadto rozszerzenie zasad przyjętych przez G20 a dotyczących wynagrodzeń bankierów na zarządzających funduszami. Pensja powinna być powiązana z ryzykiem i będzie musiała być ujawniona. Poseł **Syed Kamall** (EKR, Wielka Brytania) zauważył, że w tym przypadku nierozsądne byłoby zastosowanie tej samej filozofii wynagradzania, jaka obowiązuje w sektorze bankowym, ponieważ zarządzający funduszami są nagradzani w zależności od ich wyników, a ich priorytety są często takie same, jak inwestorów.

- **Kolejne kroki**

Pan Gauzès przedstawił swój projekt sprawozdania Komisji Gospodarczej i Monetarnej w grudniu 2009 roku. Dalsza dyskusja nad poprawkami odbędzie się w dniu 17 marca br. Oczekuje się, że głosowanie nt. zmian w Komisji Gospodarczej odbędzie się w połowie kwietnia a głosowanie na sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego - w lipcu br.

## **7. KOMISJA SPRAW GOSPODARCZYCH - Roczny przegląd sytuacji w strefie euro oraz finansów publicznych**

Struktura Unii Gospodarczej i Walutowej oraz polityka gospodarcza i zarządzanie finansowe w strefie euro muszą zostać przekształcone i ulepszone. Konieczny jest przegląd postanowień Paktu Stabilności i Wzrostu, które nie są dostosowane do poziomu narosłego zadłużenia, spodziewanego po kryzysie w wielu państwach członkowskich. Taki wniosek wypływa z projektu rezolucji przyjętej przez Komisję ds. Gospodarczych i Monetarnych w sprawie rocznego przeglądu sytuacji w strefie euro w 2009 r. oraz finansów publicznych

Rezolucja, którą Parlament Europejski przyjmuje rokrocznie, obejmuje obszar polityki monetarnej, polityki gospodarczej i w tym roku również finanse publiczne.

Posłowie zwracają uwagę na brak skutecznych mechanizmów zapobiegania wzrostowi nierównowagi budżetowej w strefie euro i zwracają się do Komisji o zbadanie sposobów zapobiegania w przyszłości nadmiernemu wzrostowi tych nierówności (różnic) i wstrząsów asymetrycznych, do których one się przyczyniają.

Posłowie z Komisji wzywają również do znacznej poprawy zarządzania gospodarczego w strefie euro, w szczególności poprzez opracowanie wiążących zobowiązań między rządami.

Ponadto w rezolucji powtórzony został pogląd Komisji, że wzmocnienie nadzoru makroekonomicznego jest pilnie potrzebne.

W kontekście finansów publicznych, Komisja proponuje większą koordynację podatkową między państwami członkowskimi niż ta wymagana przez Pakt Stabilności i Wzrostu, który odnosi się jedynie do kryteriów deficytu i długu. Komisja jest zdania, że kryteria Paktu są tylko jednymi z wielu przyczyn nierównowagi gospodarczej i że wszystkie inne czynniki muszą również być uwzględnione. Ponadto, zapisy Paktu powinny być stosowane ściślej i bardziej skrupulatnie, niż to miało miejsce w okresie wzrostu gospodarczego, aby mieć pewność, że państwa członkowskie nie wydają zbyt dużo pieniędzy.

W rezolucji zaproponowano przejście od konkurencji podatkowej między państwami członkowskimi do współpracy podatkowej, obejmującej harmonogram wprowadzenia wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania zysków przedsiębiorstw – mechanizm zapewniający minimum koordynacji stawek podatku od osób prawnych oraz jednolite wprowadzenie podatków ekologicznych.

Jako rozwiązanie, mające na celu obniżenie wysokich kosztów, które muszą ponosić niektóre państwa członkowskie w związku ze spłatą ich długu publicznego, projekt rezolucji proponuje pomysł wydawania euroobligacji. Euroobligacje miałyby na celu zmniejszenie kosztów odsetek za obsługę długu publicznego, biorąc pod uwagę fakt, że wahania stóp procentowych między państwami członkowskimi nie spadły poniżej poziomu sprzed kryzysu.

Odnosząc się do szczególnej w obecnej chwili sytuacji Grecji, Komisja PE stwierdza, że ten przypadek powinien posłużyć jako lekcja i nauka przy planowaniu kolejnych rozszerzeń strefy euro. Komisja zwraca się także z apelem o przykładanie szczególnej uwagi do jakości statystyk przesyłanych przez państwa aspirujące do wejścia do strefy euro.

## **8. KOMISJA SPRAW GOSPODARCZYCH - Podatek od transakcji finansowych**

Komisja Spraw Gospodarczych Parlamentu Europejskiego jest zdania, że należy rozważyć pomysł globalnego podatku od transakcji finansowych, aby zapobiegać podejmowaniu nadmiernego ryzyka przez sektor bankowy oraz zapewnić, by

przemysł zapłacił za wszelkie szkody spowodowane przez kryzys finansowy. Posłowie przekonują, że jeśli pomysł globalnego podatku okaże się niewykonalny, UE powinna rozważyć wprowadzenie takiego podatku u siebie. Komisja parlamentarna preferuje jednak globalne podejście w ramach G20.

W przyjętym projekcie sprawozdania nt. podatku od transakcji finansowych członkowie Komisji Spraw Gospodarczych wzywają Komisję Europejską i Radę do oceny, w jakim stopniu rozpatrywane warianty mogłyby być również wykorzystywane jako innowacyjne mechanizmy finansowe w celu wsparcia dostosowania krajów rozwijających się do zmian klimatu, finansowania współpracy na rzecz rozwoju oraz w zakresie wkładu do budżetu UE.

Posłowie wezwali Komisję, by przeanalizowała, czy podatek od transakcji finansowych mógłby zapobiec przyszłemu kryzysowi finansowemu i przyczynić się do ustabilizowania rynku poprzez ukierunkowanie na określone rodzaje „niepożądanych” transakcji.

Wszelkie rozwiązania muszą unikać zmniejszenia konkurencyjności UE i nie powinny tworzyć zachęt do uchylania się od płacenia podatków i migracji kapitału. Należy unikać nadmiernych obciążeń małych i średnich przedsiębiorstw.

Dyskusja na temat tych kwestii odbędzie się podczas sesji plenarnej PE w marcu.

## **9. PODKOMISJA PRAW CZŁOWIEKA - Prawa niepełnosprawnych prawami człowieka**

Posłowie z parlamentarnej Podkomisji Praw Człowieka poparli projekt, który może przynieść rewolucję w podejściu do pięćdziesięciu milionów niepełnosprawnych obywateli Unii. Mowa o członkostwie Unii Europejskiej w konwencji ONZ, która przenosi niepełnosprawność ze sfery socjalnego dobrobytu w dziedzinę praw człowieka. Dzięki temu osoby niepełnosprawne przestaną być tylko klientami opieki społecznej i organizacji dobroczynnych i będą mogły skuteczniej walczyć o rzeczywiste równouprawnienie.

Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych została przyjęta w dniu 13 grudnia 2006 r. przez Zgromadzenie Ogólne ONZ. Rada upoważniła Komisję Europejską do podpisania Konwencji w imieniu Wspólnoty. Komisja podpisała dokument 30 marca 2007 r. Konwencja wraz z protokołem fakultatywnym weszła w życie 3 maja 2008 r.

Parlament przyjął konwencję w kwietniu ubiegłego roku i wezwał rządy do ratyfikacji. Konwencja zostanie włączona w obręb unijnego prawodawstwa, gdy ratyfikują ją wszystkie kraje członkowskie UE. Zagwarantuje wówczas prawa osobom niepełnosprawnym w takich dziedzinach jak edukacja, zatrudnienie i transport. Obecnie tylko dwanaście krajów członkowskich Unii ratyfikowało konwencję.

W parlamencie działa grupa posłów z różnych krajów i grup politycznych, która stawia sobie za cel promowanie problematyki niepełnosprawności. Podczas

seminarium, które odbyło się 22 lutego w Parlamencie w Brukseli, fińska posłanka z grupy Zielonych, przewodnicząca Podkomisji Praw Człowieka, **Heidi Hautala** wyraziła ubolewanie, iż pozostałe państwa Unii Europejskiej wciąż ociągają się z ratyfikacją Konwencji ONZ o Prawach Osób Niepełnosprawnych.

**Erzsébet Szöllösi**, wiceprzewodnicząca Europejskiego Forum Niepełnosprawnych, podkreśliła znaczenie „udziału osób niepełnosprawnych (i grup, które ich reprezentują) we wdrażaniu konwencji oraz zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego”.

Konwencja zapewnia poszanowanie przyrodzonej godności i autonomii osoby niepełnosprawnej, w tym swobody dokonywania własnych wyborów, a także poszanowanie niezależności, niedyskryminację oraz pełne i skuteczne uczestnictwo w społeczeństwie i integrację społeczną.

Unia Europejska rozszerza prawa osób niepełnosprawnych w zakresie transportu, usług telekomunikacyjnych i edukacji realizując postanowienia europejskiej strategii niepełnosprawności na lata 2004-2010.

## **10. KOMISJA DS. RÓWNOUPRAWNIENIA - Europejska Karta Praw Kobiet?**

Zapobieganie przemocy wobec kobiet, równość wynagrodzeń, łatwy dostęp do antykoncepcji i aborcji oraz wprowadzenie urlopu ojcowskiego w Unii Europejskiej – proponuje w swoim sprawozdaniu belgijski socjalista, europoseł **Marc Tarabella**.

Europosłowie z Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia opowiadają się za jak najszybszym opracowaniem europejskiej karty praw kobiet, aby skuteczniej egzekwować prawa kobiet w całej Unii Europejskiej. Wymóg równouprawnienia płci powinien być uwzględniony we wszystkich dziedzinach polityki – uważają.

Jeden z priorytetów Hiszpanii, która w tym półroczu przewodniczy UE - zapobieganie przemocy wobec kobiet - jest, ich zdaniem, warunkiem dla równouprawnienia niezbędnym, ale nie jedynym. Członkowie Komisji zamierzają wobec tego nie tylko poprzeć zgłoszoną przez prezydencję propozycję ustanowienia Europejskiego Centrum zajmującego się monitoringiem walki z przemocą wobec kobiet, ale chcieliby także m.in. wprowadzić równość szans w miejscu u pracy.

Uważają np., że urlop ojcowski powinien być prawem w całej UE i doprowadzić do równości uposażeń. Średnia różnica w zeszłym roku, wynosi wciąż bowiem 14 -17 proc.

W projekcie sprawozdania europosłowie z Komisji wyrazili ponadto przekonanie, że kobiety powinny mieć kontrolę nad swoimi prawami seksualnymi i rozrodczymi, przede wszystkim dzięki zapewnieniu łatwego dostępu do środków antykoncepcyjnych i możliwości aborcji.

## **11. KOMISJA RYNKU WEWNĘTRZNEGO - Debata nt. hazardu w sieci**

Podczas debaty w Parlamencie Europejskim posłowie zażądali, by komisarz rynku wewnętrznego, **Michel Barnier**, ustalił zasady sieciowego hazardu w Unii. Nowe prawo ma hamować dostęp nieletnich do gier, ograniczać nałóg i blokować pranie pieniędzy.

Jak podała Komisja Europejska, kasyna online walczą o zysk z sektora wartego rocznie siedemdziesiąt miliardów euro. Przeszkodą są państwowe monopole, które zdaniem Komisji gwałcą zasady konkurencji. Tymczasem, gdy Portugalia nie wpuściła na krajowy rynek kasyna z Gibraltaru, Trybunał Sprawiedliwości utrzymał kontrowersyjną decyzję.

Swoim orzeczeniem Europejski Trybunał Sprawiedliwości potwierdził, że każde państwo członkowskie ma swobodę ustalania celów swojej polityki w zakresie zakładów i gier hazardowych oraz określania odpowiedniego poziomu ochrony.

Każdy kraj Unii Europejskiej może zakazać działalności na swoim terytorium operatorom oferującym udział w grach losowych przez internet, nawet, jeżeli operatorzy działają z terytorium innego państwa członkowskiego, w którym legalnie świadczą podobne usługi. Ograniczenia swobodnego świadczenia usług muszą być proporcjonalne do zagrożeń i nie mogą służyć dyskryminacji.

Regulacji gier hazardowych w sieci poświęcona była debata plenarna w Strasburgu jedenastego listopada. Pięcioro posłów wraz z przewodniczącym parlamentarnej Komisji Rynku Wewnętrznego, Malcolmem Harbourem, poprosiło Komisję Europejską o reakcję na niedawne orzeczenie Trybunału. Deputowanych interesowało przede wszystkim, czy Komisja zamierza objąć rosnący rynek gier pieniężnych online wspólnym prawem, które zapewni ochronę europejskim konsumentom.

Brytyjski konserwatysta, **Malcolm Harbour** podkreślał, iż konsumenci muszą mieć prawo wyboru: "Musimy szanować naszych obywateli i to, że wielu z nich chce mieć dostęp do gier hazardowych w sieci", zatem "nie można zakazać działalności hazardowej w Internecie firmie spoza własnego kraju".

**Andreas Schwab** z Europejskiej Partii Ludowej opowiedział się za szukaniem „jednolitych rozwiązań problemów transgranicznych na poziomie europejskim”.

Niemiecka socjalistka **Evelyne Gebhardt**, która w Parlamencie odpowiadała za przygotowanie dyrektywy usługowej w 2006 roku, wezwała Komisję Europejską do zakończenia nieuzasadnionych jej zdaniem postępowań w związku z naruszeniem europejskiego prawa. „Komisja powinna w końcu zrozumieć, że nie można zmuszać państw członkowskich do otwarcia rynku, gdy ich systemy kontroli są silne i skuteczne”, przekonywała.

Komisja Europejska zamierza do końca roku przedstawić "zieloną księgę", w której znajdzie się szczegółowa analiza zjawiska sieciowego hazardu. Komisarz do spraw rynku wewnętrznego, Michel Barnier obiecywał w Parlamencie, iż dokument będzie prezentował ‘nowe podejście’ do gier pieniężnych i zakładów w internecie. „Pamiętajmy, że nie mamy tu do czynienia z usługą, jak wszystkie inne. Walka z przestępczością międzynarodową i ochrona nieletnich przed hazardem wymagają współpracy na poziomie europejskim”, powiedział na zakończenie komisarz Barnier.

## **Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie uczciwości gier hazardowych online**

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P6-TA-2009-0097+0+DOC+XML+V0//PL>

### **Hazard w sieci - opracowanie PE**

<http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?file=2319>

## **12. INSTYTUCJE - GIODO doradza Komisji Europejskiej**

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (GIODO) **Michał Serzycki** został wybrany na wiceprzewodniczącego niezależnego organu doradczego Komisji Europejskiej w dziedzinie ochrony danych osobowych i prywatności - Grupy Roboczej Art. 29 – poinformował GIODO na swojej stronie internetowej.

Wyboru Polaka dokonano na dwudniowym posiedzeniu grupy, które odbyło się w tym tygodniu w Brukseli. Było to możliwe – podkreśla GIODO - dzięki pozycji, jaką polski główny inspektor zyskał wśród rzeczników ochrony danych osobowych z państw Europy Środkowowschodniej, kontynuując - zainicjowane w roku 2001 - cykliczne ich spotkania.

Zdobycie poparcia umożliwiającego ubieganie się o to stanowisko jest dużym sukcesem – czytamy na stronie internetowej GIODO – bo w skład Grupy Roboczej wchodzi: po jednym przedstawicielu z każdego państwa członkowskiego UE, Europejski Inspektor Ochrony Danych Osobowych i przedstawiciel Komisji Europejskiej.

GIODO tłumaczy też nazwę Grupa Roboczą Art. 29. Pochodzi ona od podstawy prawnej, na mocy której została powołana: art. 29 Dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych.

Grupa ta zajmuje się m.in.: przetwarzaniem danych osobowych przez portale społecznościowe; wykorzystywaniem przez wyszukiwarki cyfrowych śladów ich użytkowników, ochroną danych osobowych dzieci czy przekazywaniem informacji bankowych gromadzonych w systemie SWIFT do Stanów Zjednoczonych.

Dzięki wyborowi Serzyckiego zwiększyła się liczba Polaków zasiadających we władzach unijnych instytucji, jednak Polska wciąż pod tym względem pozostaje w tyle.

W Komisji Europejskiej np., która liczy liczącej prawie 25 tys. urzędników, pracuje tylko 1176 Polaków. Stanowi to 88 proc. z 1341 miejsc, które przyznane zostały Polsce do osiągnięcia do tego roku i jest najgorszym wynikiem wśród państw, które weszły do UE w 2004 roku ( pozostałe wypełniły już swoje pule albo nawet je przekroczyły).

Dotychczas tylko jeden - Jan Truszczyński - dostał nominację na najwyższe w hierarchii stanowisko dyrektora generalnego (od maja obejmie to stanowisko w DG ds. edukacji i kultury Komisji Europejskiej). Drugim Polakiem zajmującym najwyższą rangą stanowisko kategorii A15/16 jest Jerzy Plewa - wicedyrektor generalny w dyrekcji ds. rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich.

### **13. OCHRONA ŚRODOWISKA - EBI udzieli kredytu inwestycyjnego w wysokości 20,8 miliona euro na budowę fabryki biopaliw w Polsce<sup>1</sup>**

Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) pożyczy 20,8 miliona euro na budowę i eksploatację fabryki bioetanolu w Goświnowicach (w południowo-zachodniej Polsce).

**Marta Gajęcka**, wiceprezes EBI odpowiedzialna za współpracę z Europą Środkową (w tym Polski), powiedziała: „Fundusze EBI pomogą Polsce w osiągnięciu celu polegającego na zwiększeniu do 10% udziału energii ze źródeł odnawialnych w sektorze transportu do 2020 roku. Poza tym dzięki temu projektowi Polska stanie się mniej zależna od importu energii i powstaną nowe miejsca pracy na obszarach wiejskich południowej Polski”.

Jest to jeden z pierwszych projektów tego typu finansowanych przez EBI w Europie. Ta nowa fabryka będzie produkować rocznie 139 milionów litrów bioetanolu i 100 tysięcy ton paszy zwierzęcej (produkt uboczny produkcji bioetanolu) z wykorzystaniem kukurydzy uprawianej lokalnie i importowanej. Szacuje się, że ten projekt pozwoli na oszczędności w emisji dwutlenku węgla, co jest zgodne z ustawodawstwem UE dotyczącym wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w transporcie.

#### **• Informacje ogólne**

Zadaniem EBI, banku Unii Europejskiej, jest przyczynianie się do integracji, zrównoważonego rozwoju oraz spójności gospodarczej i społecznej państw członkowskich UE poprzez finansowanie projektów inwestycyjnych.

Lista projektów energetycznych przewidzianych w najbliższym czasie do realizacji w Polsce obejmuje projekty dotyczące zwiększonego wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych, zwiększenia efektywności energetycznej, modernizacji i ulepszenia urządzeń oraz instalacji służących do redukcji emisji CO<sub>2</sub>, badań i rozwoju oraz bezpieczeństwa dostaw energii; wysokość kredytów, jakie EBI zamierza przeznaczyć na te projekty, sięga około 12 miliardów złotych.

### **14. ROZSZERZENIE UNII EUROPEJSKIEJ - Wniosek Islandii o członkostwo w UE**

---

<sup>1</sup> [www.eib.pl](http://www.eib.pl)



W dniu 24 lutego br. Komisja Europejska zaprezentowała opinię nt. wniosku Islandii o członkostwo w UE wraz z rekomendacją dot. otwarcia negocjacji akcesyjnych z tym państwem.

W odniesieniu do kryteriów politycznych, KE podkreśliła, że Islandia jest republiką parlamentarną i krajem o długiej demokratycznej tradycji. Zagwarantowane są tam rządy prawa i respektowanie praw człowieka. Jako stabilny ocenia się porządek konstytucyjny i prawny. Islandia jest dobrze działającą gospodarką rynkową (kryterium ekonomiczne). Ponadto wdrożyła już znaczną część dorobku prawnego UE, dzięki członkostwu w Europejskim Obszarze Gospodarczym (od 1994 r.) i strefie Schengen (od marca 2001 r.). W związku z powyższym, wypełnia kryteria kopenhaskie i może rozpocząć negocjacje z UE. Akcesja Islandii będzie miała ograniczony wpływ na UE, jeśli chodzi o dalszą zdolność UE do pogłębiania wewnętrznej integracji i rozwój wspólnoty.

Na konferencji prasowej, komisarz ds. rozszerzenia **Stefan Fuele** wskazał m.in. dziedziny, w których Islandia musi jeszcze dostosować się do standardów UE. Poza rybołówstwem, rolnictwem i ochroną środowiska, jest to swobodny przepływ kapitału i usługi finansowe. Komisarz zapewnił, iż KE zależy na tym, by proces akcesji nie przebiegał na skróty. Podkreślił również, że decyzja KE oznacza determinację, by rozszerzenie UE postępowo nie tylko w kierunku południowym (Bałkany), ale też północnym. Wyraził również nadzieję, że wraz z otwarciem negocjacji z Islandią w tym roku, także była Jugosłowiańska Republika Macedonii zdoła rozpocząć rozmowy akcesyjne. Fuele powtórzył też opinię swojego poprzednika O. Rehna, że Islandia ma szansę wejść do UE w 2012 r. wraz z Chorwacją, która chce zakończyć negocjacje akcesyjne w bieżącym roku.

**Opracowała:**  
**dr Magdalena Skulimowska<sup>2</sup>**

---

<sup>2</sup> Na podstawie dyskusji podczas posiedzeń komisji parlamentarnych, informacji Komisji Europejskiej, informacji prasowych PE i artykułów prasowych.